1. Hutbe ve Hatiplik

Hutbe kelimesi sözlükte "bir topluluk karşısında yapılan etkileyici konuşma" anlamına gelir. Dinî bir terim olarak ise özellikle cuma ve bayram namazlarında yapılan nasihat içerikli konuşmayı ifade eder. Konuşmayı yapan kimseye de hatip denir. Ülkemizde cuma ve bayram günlerinde hutbe okuyup namaz kıldıran din görevlisine imam hatip denilmektedir.

Hutbe, iki bölümden oluşmaktadır. Bu bölümler arasında kısa süreli bir oturuş bulunmaktadır. Birinci bölümde Allah'a hamd edilir, kelime-i şehadet getirilir ve Peygamberimiz'e salât ve selam okunur. Daha sonra nasihat ve öğüt içerikli kısa bir konuşma yapılır. İkinci hutbede ise Allah'a (c.c.) hamd, Peygamberimize (s.a.v.) salât ve selam ile müminlere dua yer alır. Cuma hutbesi farz namazdan önce Ramazan ve Kurban bayramı hutbeleri ise bayram namazından sonra okunur. Bayram hutbelerine cuma hutbesinden farklı olarak tekbir getirilerek başlanır.

DEĞERLENDİRELİM

"Sen insanları Rabb'inin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel tarzda mücadele et..."

(Nahl suresi, 125. ayet.)

Yukarıdaki ayeti hitabet açısından değerlendiriniz.

Hatibin hutbe okurken daha iyi görülmek ve sesini daha iyi duyurmak üzere çıktığı basamaklı mimari yapıya **minber** adı verilir. İmamın cemaate namaz kıldırırken durduğu yer ise **mihrap** olarak isimlendirilir. Hutbe haftada bir gün camide toplanmış olan müminlerin başta dinî konular olmak üzere, hayatlarını kolaylaştıracak, ilişkilerini uyumlu hâle getirecek her konuda aydınlatılması için önemli bir fırsattır.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا
عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

(Ahzab suresi 56. ayet.)

"Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selâm edin."

Peygamber Efendimiz hutbelerinde konuya uygun birkaç ayet okur ve nasihat ederdi. Ayrıca hutbelerini kısa tuttuğu ve bunu tavsiye ettiği rivayet edilmektedir. Bu konuda Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: *"Kişinin namazının uzun, hutbesinin kısa olması onun fıkhının (dinde derin bilgi sahibi oluşunun) belirtisidir. Öyle ise hutbeyi kısa, namazı uzun tutun."*[1]

Hz. Peygamber (s.a.v.) cuma ve bayram namazlarının dışında insanları herhangi bir konuda uyarma ya da bilgilendirme ihtiyacı hissettiğinde cuma ve bayram hutbesine benzer konuşmalar yapardı. Ancak bu konuşmaları Türkçede hitabe şeklinde isimlendirmek daha doğru olur.

1 Müslim, "Cuma", 47.